

Daniela Georgeta Popescu

Povești de suflet

Editura ZVEN

str. Boerescu Zaharia, nr. 2, R3/3

130059, Târgoviște, Dâmbovița

fax: 0345 401 330; mobil: 0765 464 304

zven.print@gmail.com | www.zven.ro

Editor – Ion Anghel

Procesare text – Nadia Alexe

Tehnoredactare – ZVEN Print

Coperta – autoarea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POPESCU, DANIELA GEORGETA

Povești de suflet / Daniela Georgeta Popescu.

Târgoviște: Editura ZVEN, 2020

ISBN 978-606-8955-95-7

821.135.1

Daniela Georgeta Popescu

Povești de suflet

Târgoviște, 2020

Referenți științifici:

Conf. univ. dr. Claudia Vlaicu
Insp. educ. timpurie prof. Corina Moraru
Prof. metodist Aurora Solomon
Prof. Camelia Moraru
Prof. Adrian Clipea
Prof. Raluca Petruța Suditu
Prof. Otilia Stanciu
Prof. Elena Cătălina Vîlcea
Prof. Antoaneta Marina
Prof. Dana Rizescu

Copyright © 2020 POPESCU DANIELA GEORGETA. All right reserved

---

Acest volum este protejat prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, fără permisiunea scrisă a deținătorului copyright-ului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc conform legilor în vigoare.

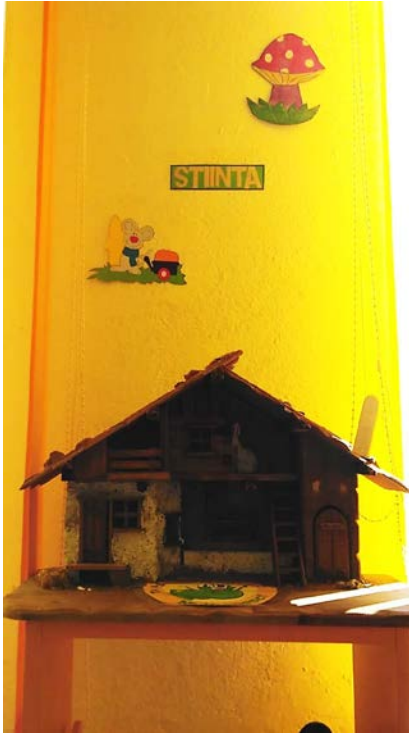
Grădinița mea

În Fieni, pe strada Teilor, între blocuri, sub un colț de stea,
Zâmbește tandru magnifica grădiniță a mea.
Eu zilnic îi deschid porțița-i delicată
Și pășesc spre sala mea de grupă fascinantă.
Înainte de-a intra, îmi așez în cuier hăinuța,
Îmi pun papucii moi din catifea
Și cu ghiozdănelul intru în clasă

Unde cine credeți că m-așteaptă?
Mereu surâzătoare, buna mea educatoare
Mă-ntâmpină zilnic cu-o caldă sărutare
„– Bună-dimineața îngeraș, bine-ai venit!”
„– Sărut-mâna, doamnă educatoare, bine v-am găsit!”

Totul strălucește, e frumos..., curat,
Mă simt ca-ntr-un imens palat!
Ne vorbesc parcă și măsuțele și scăunelele maronii;
Normal, ne cunosc, căci se lasă așezate de noi, de copii.

Pentru că eu sosesc prima
M-așez la masa prietenei Miruna,
În sectorul drag al **Bibliotecii**,

Unde navigăm prin oceanul cărții.
Alte colege se-așază la sectorul **ARTE**.
Lor le place pictura, sunt foarte talentate.
Înfrățesc culorile, le dau viață,
Când sunt gata, par opere de artă.

Mulți colegi, îndeosebi băieții
Se-ndreaptă direct la **Construcții**:
Castele imense, rampe de lansare, fabrici,
șantiere...
Adevărați arhitecți, ce construiesc de plăcere!

Nici sectorul **Știință** nu-i părăsit!
Are cel puțin cinci prieteni care tare l-au îndrăgit;
De cum l-au descoperit,
Ei au grijă de plante, pun semințe la-ncolțit
Alcătuiesc albume cu flori, cu animale, se rătăcesc prin labirint,
Din care tot ei, isteții, găsesc porțița de ieșit.

După ce ne săturăm fiecare
De prima noastră imensă preocupare,
Trecem la altă arie de stimulare,
Și astfel, parcă-ncepe o noua zi de sărbătoare.
Drept să vă spun, știți unde eu mă-nfățîșez?
Exact la Arte, fiindcă-mi place să și pictez,

Trei zile a plâns mama lângă poarta aceluia palat
Și din lacrimile ei un pâraiaș mic s-a format.
Putere nu prea mai avea, dar sufletu-i încă visa
La clipa revederii cu băiețelul și cu fetița sa.
Și...iată – a treia zi poarta palatului s-a deschis
Iar paznicul Făra-Milă, râzând, i-a zis:
*„– Împărățița a dovedit că nu este rea
Și că va întârzia plecarea feciorilor la război, cu condiția –
Să-i dai ceva...să-i dai inima ta!
Acum vrea răspunsul, nu poate aștepta!”*

„– În cei douăzeci de ani cât i-am căutat
Părul, dinții, unghiile, pentru copiii dragi mi-am dat!
Cum să nu, îmi dau și inima!
Să nu piară-n război Voinicel al meu Frumos!”

În dureri neînchipuite, mama își smulse inima...
Fără-Milă cel Tare satisfăcut hohotea
De bucurie că i-a izbândit înșelăciunea
Și luând-o în palmă, Bogăției i-a dat-o.
Împărătița porunci să azvârle inima între comorile ce le avea
Iar oaspeții să vină, să-nceapă petrecerea.

În clipa aceea însă, un mare miracol s-a săvârșit
S-a-ntâmplat ceva nemaipomenit!
Din toată dragostea de mamă și din durerea aceea extraordinară,
Inima sfâșiată prinse a răspândi o fierbințeală
Ce topi toate lacătele, toate grilajele din palat
Și-un parfum divin, ce risipi toate vrăjile inopinat.

Flacăii și fetele ieșiră din cămărilor unde fuseseră închiși
Și-abia acum înțeleseseră că de Bogăție fuseseră vrăjiți.
Speriată, Împărătița se-ascunsese cu supușii în locurile tainice din palat,
Îngroziți cu toții de inima mamei care s-a răzbunat
Și de Puterea Binelui care-a triumfat.

Pe locul unde mama inima își dăduse
Un copăcel de trandafir frumos crescuse.
Aici se-așezară Voinicel și Hărnicuța să-și mai spună câte ceva
Pentru că, deși fuseseră-n același palat, ei nu se putuseră vedea.
Vântul serii prinse-a adia ușor
Iar ei adormiră, gândind la măicuța lor.

Florile și frunzele trandafirului să se legene începură
Apoi în cuvinte duioase se prefăcură...
Prin glasul dulce-al mamei povestea copăcelul înflorit
Despre jertfa ei, jertfă de neprețuit.

Brusc frații se deșteptară... Voinicel repede sună din goarnă.
Cu toții: flacăi, fete – se adunară.
El le povesti tuturor cele relatate de copăcel – de jertfa mamei lor.
Atunci feciorii răpiți ai tuturor mamelor de pe pământ
Au luat spadele, sulilele pregătite pentru război,
Pătrunseră în palat și-i nimiciră pe toți imediat –
Pe Împărătiță, pe paznic, pe curteni – încât într-un ceas
Din palatul de aur o ruină - a rămas.

Voinicel în frunte cu o ceată de feciori
Au plecat să caute - Frigul, Foamea, Setea – cele dihănii.
După ce le-au găsit și le-au mistuit,
În căutarea izvorului cu-apă vie au pornit.
Au căutat peste tot, au întrebat, n-au renunțat ușor...
S-au liniștit doar când călugărul din schitișor
Le-a spus convingător că de apa vie numai Dumnezeu știe.

Astfel, cu toată biruința asupra celor trei răutăți,
Foarte triști s-au reîntors cu toți – că n-au găsit apă vie
Pentru ca pe mămica – martir s-o învie.
În acest timp, copăcelul de trandafir în fructe roșii se schimbăse.
Spre seară, Voinicel și Hărnicuța s-au așezat lângă el să se mai sfătuiască
În bătaia vântului frunzele sunau domol, parfumul fructelor era
îmbătător...

Pe nesimțite frații adormiră și din nou glasul mămicuței auziră:

„– *Dragii mamei, eu pentru voi m-am jertfit!*

Comoara mea, căci doar pe voi doi v-am iubit...

De-aici din cer mereu vă voi veghea,

Și-oriunde sufletu-mi pur vă va lumina!

Acum, nu fiți mâhniți că apă vie n-ați găsit!

Apa vie știți unde este? Chiar în faptele voastre îndrăznețe!

Inima-mi nu mai sângerează – când Frigul, Foamea, Setea ați biruit

Ați dovedit că sunteți viteji! Și... mai aveți ceva de-nfăptuit –

Este de fapt dorința mea – să trăiți în armonie, să fiți uniți,

O casă mândră să-nălțați în acest loc

Să v-amintiți mereu de cea care v-a purtat noroc...”

Atât de clar auziră glasul mamei și-atât de mult simțiră calda-i

îmbrățișare,

Încât s-au trezit deodat’ amândoi... o căutau pe mămicuța-n zare...

Iluzie însă, ea nu mai era, doar frunzele trandafirului străluceau

Încărcate de galbenii de aur ce-i purtau – și...tandru copiilor zâmbeau.

Voinicel iarăși sună din goarnă...feciorii, fetele se-adunară,

Ziua când să-nceapă munca ei fixară.

Și iată...în câteva luni ridicară o minunată cabană!

Trandafirul cel roșu în mijlocul cetății a rămas și în prezent

Cu parfumul iubirii veghindu-i permanent.

TIPARUL
ZVEN
PRINT

www.zven.ro
zven.print@gmail.com
tel./fax: 0345 401 330
mobil: 0765 464 304

---

str. Gabriel Popescu, nr. 3, Târgoviște, Dâmbovița

Autoarea declară că prezentul volum îi aparține și că nu încalcă drepturile intelectuale ale niciunei alte persoane. Drept urmare își asumă întreaga răspundere, conform legislației în vigoare, atât pentru forma, cât și pentru conținutul volumului de față.
